

TIE VAPAHTAJAN LUO

Luuk. 2:1-20

1. Siihen aikaan antoi keisari Augustus käskyn, että koko valtakunnassa oli toimitettava verovelvollisten luettelointi.
2. Tämä verollepano oli ensimmäinen ja tapahtui Kyreniuksen ollessa Syyrian käskynhaltijana.
3. Kaikki menivät kirjoittautumaan veroluetteloon, kukin omaan kaupunkiinsa.
4. Joosefkin lähti Galileasta, Nasaretin kaupungista, ja meni verollepanoa varten Juudeaan, Daavidin kaupunkiin, jonka nimi on Beetlehem, sillä hän kuului Daavidin huoneeseen ja sukuun.
5. Hän meni sinne kihlattunsa Marian kanssa, joka odotti lasta.
6. Heidän siellä ollessaan tuli Marian synnyttämisen aika.
7. Hän synnytti pojan, esikoisensa, kapaloi hänet ja pani hänet seimeen, koska heille ei ollut tilaa majapaikassa.
8. Sillä seudulla oli paimenia kedolla vartioimassa yöllä laumaansa.
9. Heidän edessään seisoivat Herran enkeli, ja Herran kirkkaus loisti heidän ympärillään. Pelko valtasi paimenet,
10. mutta enkeli sanoi heille: "Älkää pelätkö! Minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle.
11. Teille on tänään Daavidin kaupungissa syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra.
12. Tämä on teille merkinä: te löydätte lapsen kapaloituna ja seimessä makaamassa."
13. Yhtäkkiä enkelin kanssa oli suuri taivaallinen sotajoukko, joka ylisti Jumalaa sanoen:
14. "Kunnia Jumalalle korkeuksissa, ja maan päällä rauha ihmisten kesken, joita kohtaan hänellä on hyvä tahto".
15. Kun enkelit olivat menneet takaisin taivaaseen, paimenet puhuivat toisilleen: "Menkäämme nyt Beetlehemiin katsomaan, mitä on tapahtunut, ja minkä Herra meille ilmoitti."
16. He menivät kiiruhtaen ja löysivät Marian, Joosefin ja lapsen, joka makasi seimessä.
17. Tämän nähdessään he kertoivat, mitä heille oli sanottu tästä lapsesta.
18. Kaikki, jotka sen kuulivat, ihmettelivät, mitä paimenet heille puhuivat.
19. Maria kätki kaikki nämä sanat ja tutkisteli niitä sydämessään.
20. Paimenet palasivat kiittäen ja ylistäen Jumalaa kaikesta, mitä olivat kuulleet ja nähneet sen mukaan kuin heille oli puhuttu.

Mitä etsit?

Mitä Sinä odotat ja etsit ja tavoittelet syvimmin elämässäsi? Se kertoo mikä tai kuka on sinua hallitseva voima, eli Sinun Jumalasi. Monet odottavat paranemista, toiset taloudellista nousukautta, jotkut taas vaikka lakolla hankittavaa palkankorotusta. Joku odottaa prinssiä tai prinsessaa, joka kykenisi tekemään hänet onnelliseksi. Joku odottaa vain tämän hetkisen ahdistuksen tai masennuksen väistymistä.

Moni taas odottaa varkaita. Siksi kait me suljemme kotiemme ja autojemme ovet ja käytämme avainta ahkerasti. Jos odotuksesi suuntautuvat Jeesukseen, silloin suuntasasi on oikea.

Jeesuksen odotus

Jeesuksen syntymää historiallisessa merkityksessä tänne aikaan meidän ei enää tarvitse odottaa, sillä Hän on jo syntynyt, kasvanut, tehnyt työtä puuseppänä, opettanut ja parantanut, kärsinyt ja kuollut, ja noussut kolmantena päivänä kuolleista. Hän on noussut ylös taivaaseen hallitsijaksi Isän oikealle puolelle. Mutta Hän on luvannut tulla toisen kerran suurella kirkkaudella ja kaikille näkyvällä tavalla takaisin noutamaan kaikki Häneen uskoneet luokseen Karitsan ihmeellisiin häihin.

Jeesus sanoi, että Hänen paluunsa suuressa kirkkaudessa, tapahtuu niin kuin varkaan tulo. Kukaan ei tiedä sitä etukäteen. Siksi on aina varauduttava. Kun tästä lähtien lukitset oven takanasi tai avaat avaimella oven, muista tästä lähtien joka kerta, että Jeesus tulee pian takaisin. Herraa odottaville alkavat silloin ikuiset joulujuhlat, Karitsan ihmeelliset häät. Niistä kertoo Jesaja profetiassaan näin:

6. Herra Sebaot laittaa kaikille kansoille tällä vuorella lihavat pidot, valioviinin juhlan, jossa on ydinrasvalla höystettyjä herkkuja ja seestettyjä viinejä.

7. Hän hävittää tällä vuorella verhon, joka peittää kaikkia kansoja, ja peiton, joka verhoaa kaikkia kansakuntia.

8. Hän hävittää kuoleman ainiaaksi. Herra, Herra pyyhkii kyynelkivet kaikkien kasvoilta ja ottaa pois kansansa häväistyksen koko maasta. Herra on puhunut.

9. Sinä päivänä sanotaan: "Tämä on meidän Jumalamme, jota me odotimme pelastamaan meitä. Tämä on Herra, johon me panimme toivomme. Iloitkaamme ja riemuitkaamme pelastuksesta, minkä hän toi."

10. Herran käsi on tällä vuorella. (Jes.25:6-10)

Odotuksen ilo

Olin joulukuun 4. päivänä Lahden kaupunginsairaalassa tapaamassa ystävääni ja uskonsisartani Martta Tolosta. Hän opetti aikanaan minulle, mitä on kristillinen rakkaus. Kun sairastuin sydänreumaan 500 km päässä kotoani ja kun Martta sen kuuli, hän alkoi käydä minua lähes päivittäin katsomassa sairaalassa. Hän puheli Herran sanaa ja rukoili sekä toi mukanaan muitakin vierailijoita. Tätä hän teki uskollisesti kokonaisen vuoden eli sen ajan jonka sairaalassa jouduin viipymään.

Mutta nyt oli minun vuoroni käydä häntä katsomassa. Luusyöpä oli jo kaksi vuotta syönyt hänen voimiaan. Mutta nyt hän opetti minulle jotain Herran oman suunnattomasta rauhasta. Hän totesi: Eilen sain viimeisen verensiirron ja pari päivää tällä verellä enää selviää hengissä. Nyt on lähtö lähellä ja sitten hänen olemuksestaan huokui ilo: "Saan pian nähdä Jeesuksen". Ja niin kahden päivän kuluttua hän sai siirtyä Herran kirkkauden puolelle.

Joulun odotus

Miksi me odotamme joulua ja Jeesuksen syntymäjuhlaa joskus lähes samalla jännityksellä kuin Hän ei vielä olisi syntynytäkään tänne maan päälle. Onko kysymys vain siitä, että haluamme uudestaan ja uudestaan toistaa mielessämme tuon ihmeellisen päivän tapahtumat. Tietenkään noitten suurten päivien muistelemisessa ei ole mitään väärää - päin vastoin. Niitä tulee jatkuvasti muistaa, noita suuria tapahtumiahan me joka jumalanpalveluksessamme luettelemme uskontunnustuksessamme.

Joulussa on kuitenkin kysymys vielä enemmän. Siitä, että Jeesuksen on päästävä myös meidän sydämiimme asti, jotta Hänen tulemisensa toisen kerran voisi olla meille ilon eikä kauhun päivä. Jouluaatto on Adamin ja Eevan nimipäivä. Jouluaatto muistuttaa siis siitä, että lihan ja veren vallassa oleva ei voi periä Jumalan valtakuntaa. Joulupäivä on Jeesuksen syntymä päivä, uuden ihmissuvun, uudestisyntyneiden suvun ensimmäisen ja kantaisän Jeesuksen syntymäjuhla. Se on siksi siis myös uudestisyntymisen juhla.

Japanilaisissa seurakunnissa pyritään ajoittamaan kastejuhlat joko jouluun tai pääsiäiseen. Pääsiäiseen siksi, että kasteen sisältö on Jeesuksen kärsimisen ja kuoleman ja ylösnousemuksen tosiasia. Jouluun siksi, että kun ihminen uskoo Golgatan työn tapahtuneen hänen syntiensä tähden, hän uudestisyntyy eli Jeesus itse tulee hänen sydämeensä asumaan.

Jeesus syntyy sydämiin

Voitaisiin jopa sanoa, että Jeesus syntyy Hänen sydämeensä, vaikka ilmaisu onkin osin harhaanjohtava. Jeesus tulee nimittäin Pyhän Hengen kautta ihmisen sydämeen koko täyteydessään. Uskovan kasvu hengellisestä lapsesta nuorukaiseksi ja edelleen hengelliseen aikuisuuteen ei tarkoita sitä, että hänessä asuva Jeesus muuttuisi jotenkin, vaan sitä, että Jeesus saa Hänessä yhä suuremman vallan ja muodon. Hän pääsee kasvamaan Kristuksen armossa, rauhassa, viisaudessa, tuntemisessa ja ylösnousemusvoimassa. Syntymä ilmaisuna on kuitenkin sikäli oikea, että ennen Kristuksen tuloa ihmissydämeen, siellä ei ole mitään muuta kuin liha, syntinen luonto. Lihasta ei saa jalostamalla mitään, se on kuin saastainen vaate tai mätä peruna. Vasta Jeesuksen Hengen tulemisesta sydämeen alkaa ihmisen hengellinen elämä.

Jeesuksen tulo sydämeen ei välttämättä ole sen julkisempi tapahtuma kuin Jeesuksen syntymä talliin. Sitä oli todistamassa Joosefin ja Marian lisäksi vain muutama työjuhta. Mutta kun Jeesus on tullut asumaan jonkun sydämeen, Hänen elämänsä muuttaa ehkä liikaisen tallin kaltaisen sydämen Taivaan Kuninkaan valtaistuimeksi. Jeesus käy puhdistamaan sydäntä ja alkaa totuuden Sanallaan ja rakkaudellaan hallita ihmistä, jonka sydämessä Hän saa sijan. Hänen vaikutuksensa ei kuitenkaan jää ihmiselämässä salatuksi. Herra alkaa kantaa ilon, rauhan ja rakkauden hedelmää, joka näkyy ja kuuluu muille.

Millaista Jeesusta Sinä odotat?

Joulun sanoma kertoo meille myös sen, millaisena Jeesus tulee ihmisen sydämiin. Millainen oli esimerkiksi Jeesuksen syntymä Betlehemin paimenille. He odottivat kyllä pelastajaa, mutta kun Jumalan enkeli ilmestyi ja Herran kirkkaus ympäröi heidät, he joutuivat sanoin kuvaamattoman pelon ja kauhun valtaan. Pelko ei johtunut tilanteen yllättävyydestä, vaan siitä, että Herran kirkkaudessa heille paljastui järkyttävällä tavalla heidän sisäinen likansa ja pahuutensa, ylpeys, viha, kateus, himot, katkeruus, itsekkyyt jne. Jesajan kanssa heidän oli pakko kuin parahtaa: "Voi minua! Minä hukun, sillä minulla on saastaiset huulet ja asun kansan keskellä, jolla on saastaiset huulet." (Vrt. Jesaja 6.) Herran kirkkauden näkeminen tekee ihmisestä syntisen.

Koska paimenet olivat ehkä temppelein uhrilampaiden paimenia, he tiesivät, että lammas oli uhrattava heidänkin syntiensä tähden. Mutta jotenkin Jerusalemissa uhratut lampaat eivät sittenkään koskaan voineet antaa heille omantunnon rauhaa. Ne olivat pikemminkin

muistutus heidän jatkuvasta syntisyydestään ja pahuudestaan, johon heillä ei ollut omia keinoja.

Mutta enkelillä oli heille suunnaton riemuviesti:

"Älkää pelätkö! Minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle. Teille on tänään Daavidin kaupungissa syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra. Tämä on teille merkinä: te löydätte lapsen kapaloituna ja seimessä makaamassa."

Kun enkelit olivat menneet takaisin taivaaseen, paimenet puhuivat toisilleen: "Menkäämme nyt Belehemiin katsomaan, mitä on tapahtunut, ja minkä Herra meille ilmoitti." He menivät kiiruhtaen ja löysivät Marian, Joosefin ja lapsen, joka makasi seimessä.

Jeesus tulee siis syntiselle Vapahtajaksi. Hän osoittaa kyllä kipeällä tavalla, että Sinä itse et edes jouluaattona kykene kateuttasi tai ylpeyttäsi tai itsekkyyttäsi hallitsemaan. Hänen tuloonsa sydämeen liittyy niitä kipuja, jotka Mariakin joutui kokemaan synnyttäessään Jeesusta. Marialla oli todelliset synnytystuskat niin kuin muillakin synnyttäjillä oli. Jeesuksen tulo sydämeen ei siis tapahdu ilman sitä tuskaa, että on pakko myöntää oma pahuutensa ja kyvyttömyytensä auttaa tai pelastaa itseään tästä tilasta. Jeesus ei pääse syntymään sydämeen, joka on itseriittoisa ja josta Jeesus torjutaan pois. Jeesus ei päässyt majataloon vain talliin.

Miten sitten Jeesusta tulee odottaa?

Jeesuksen odottaminen ei ole toimeettomana olemista yhtä vähän kuin joulunkaan odottaminenkaan ei ollut toimeettomuutta. Jos jonkun teistä sydämessä Jeesus ei ole vielä saanut sijaa, mutta Sinä odostat, että Hän tulisi sinne asumaan, niin joulun tapahtumat kertovat, miten Sinun tulee menetellä.

Paimenet päättivät kiireesti lähteä sinne, mihin heidän saamansa Jumalan ilmoitus viittasi. He menivät Belehemiin ja löysivät Vapahtajan. Jeesus antoi heille sellaisen ilon, että he eivät voineet olla kertomatta siitä muille. Heidän pelkonsa vaihtui anteeksiantamuksen iloon ja riemuun. Syntinen voi lähestyä tänäänkin Jeesusta niin kuin aikuinen voi lähestyä pientä vauvaa. Vauvaa ei tarvitse pelätä. Herran luokse on avoin pääsy. Mutta kun Hänen eteensä kumartuu ja tunnustaa Hänet Heraksi ja Kuninkaaksi, Hän osoittautuu koko maailmankaikkeutta hallitsevaksi Heraksi, Kaikkivaltiaaksi ja kaikkietäväksi. Paimenten tie Jeesuksen luo, odotuksen täytyminen oli mutkatonta ja suoraa. Pelko vaihtui Jeesuksessa iloon ja vapauteen. He löysivät uhrikaritsan, joka oli kantava heidänkin syntinsä Golgatan ristille ja valmistava heille iankaikkisen elämän riemun.

Mutkittelevat tiet

Mutta kaikkien ihmisten tie Jeesuksen luo ei ole välttämättä ihan niin suoraviivaista. Voi olla, että joudut kulkemaan odotustesi keskellä tietäjien tien. Tietäjähän eivät olleet juutalaisia. Voi olla, että eri puolille levinneet juutalaissiirtokunnat olivat tarjonneet heille joitain kosketuskohtia. Heillä aikansa sivistyneimpinä miehinä saattoi siis olla jotain yleistä käsitystä juutalaisten yhdestä Jumalasta ja miten juutalaiset odottivat Vapauttajakuningasta.

Mutta pelkkä epämääräinen tieto yksijumalaisesta juutalaisuudesta, heille vieraasta ja eräällä tavalla kiehtovastakin uskonnosta, ei olisi riittänyt saamaan heitä pitkälle ja vaaralliselle matkalle etsimään vastasyntyntä Kuningasta. Heillä oli Jumalan yleisen

ilmoituksen varassa tietty määrä oikeata tietoa Jumalasta. Heidän omatuntonsa osoitti heille myös jatkuvasti sen, että se mikä heillä oli ei koskaan voisi olla riittävää ja kyllin. He tarvitsivat jotakin enemmän kuin korkean oppineisuutensa, rikkautensa ja vaikutusvaltaisen asemansa. He tarvitsivat elämää. Heidän sydämensä etsi rauhaa syyllisyyden ahdistuksissa, kuoleman pelko kouraisi ajoittain heitä syvästi ja jokin heidän sisimmässään huusi: "Mistä löytyisi se rakastava sydän, joka kuulisi minun sydämeni huudon ja kaipauksen?"

Kun tähti ilmestyi, he saivat uuden toivon elämäänsä. Jospa mekin voisimme löytää sen Kuninkaan, Persoonan, Henkilön, joka ottaisi meidät hallittavakseen, kun emme itse omaa elämäämme kykene ohjaamaan emmekä hallitsemaan. He lähtivät etsimään.

1. Kun Jeesus oli syntynyt Juudean Beetlehemissä kuningas Herodeksen aikana, idästä tuli Jerusalemiin tietäjiä,
2. jotka kysyivät: "**Missä on se äsken syntynyt juutalaisten kuningas? Me näimme hänen tähtensä idässä ja olemme tulleet häntä kumartamaan.**"
3. Kuullessaan tästä kuningas Herodes hämmästyí ja koko Jerusalem hänen kanssaan.
4. Hän kokosi kaikki kansan **ylipapit ja kirjanoppineet** ja kyseli heiltä, missä Kristus oli syntynä.
5. He vastasivat: "Juudean **Beetlehemissä. Sillä näin on kirjoitettu profeetan kirjassa:**
6. 'Sinä Beetlehem, Juudan* seutu, et suinkaan ole vähäisin Juudan ruhtinasten joukossa, sillä sinusta on lähtevä hallitsija, joka kaitsee minun kansaani Israelia'."
7. Herodes kutsui salaa tietäjät luokseen ja kyseli heiltä tarkoin, mihin aikaan tähti oli ilmestynyt.
8. Hän lähetti heidät Betlehemiin sanoen: "Menkää ja tiedustelkaa tarkoin lasta. Kun löydätte hänet, ilmoittakaa minulle, että minäkin tulisin kumartamaan häntä."
9. Kuultuaan kuninkaan sanat he lähtivät matkalle. Tähti, jonka he olivat idässä nähneet, kulki heidän edellään kunnes tuli sen paikan yläpuolelle, missä lapsi oli, ja pysähtyi siihen.
10. Nähdessään tähden he ihastuivat suuresti.
11. He menivät taloon ja näkivät lapsen sekä Marian, hänen äitinsä*. He lankesivat maahan ja **kumarsivat häntä, avasivat aarteensa ja antoivat hänelle lahjoja: kultaa, suitsuketta ja mirhaa.**
12. Jumala kielsi heitä unessa palaamasta Herodeksen luo. Niin he menivät toista tietä takaisin omaan maahansa. (Matt. 2:1-12)

Jos ja kun Sinäkin saat niin kuin itämaan tietäjät jostakin vihiä, että Kuningas, Sinua armollaan ja totuudellaan vapauttava Kuningas on jostain löydettävissä, niin Sinun tulee lähteä etsimään Häntä. Jeesus lupaa: "Jokainen anova saa, etsivä löytää ja kolkuttavalle avataan".

Kanarialintu tähtenä

Ootsun seurakunnassa Kikuchi-nimiselle rouvalle kutsuvaksi tähdeksi muodostui kanarialintu. Hän on jo jonkin aikaa silloin tällöin käynyt mukana ruokapiirissä ja kotikokouksissa. Muutama viikko sitten hän soitti Hukareille, että hän uskoo Jumalan olemassaoloon ja haluaisi oppia lisää Raamatun asioita. Hän kertoi tullessaan vakuuttuneeksi Raamatun lupauksen paikkansapitävyydestä aika erikoisella tavalla:

Kikuchin perheellä on kaikkien rakastama ja hellimäkanarialintu, perheen silmäterä. Päivänä muutamana lintu pääsi karkuun. Sitä etsittiin ja huudeltiin, mutta turhaan.

Mennyt, mikä mennyt, ajatteli Kikuchi, mutta muisti sitten kertomukset Jeesuksesta, joka kuulee rukoukset. Niin ainakin lähetti oli hänelle vakuuttanut. Ei muuta kuin rukoilemaan, että Jeesus toisi linnun takaisin. Muutaman kymmenen minuutin kuluttua lintu lentää pöllähti häkkinsä katolle. Olipa nopea vastaus, Kikuchi ajatteli. Kyllä Jeesus on siis olemassa. Muutaman viikon kuluttua tilanne uusiutui, Ja jälleen Kikuchi sai rukoustensa jälkeen linnun takaisin. Tästä Kikuchi sai halun opiskella Raamattua ja oppia tuntemaan Jeesusta yhä syvemmin. Marraskuun lopulla raamatuntutkistelun jälkeen hän riemuitsevin kasvoin sanoi ymmärtävänsä, että pelastus on lahja, joka vain pitää vastaanottaa.

Tähti vie sanaan, sana Jeesuksen luo

Kun siis näet tähden, lähde etsimään tietä. Tähden ja oman ajattelunsa johtamina, tietäjät hakeutuivat sinne, missä he olettivat Kuninkaan syntyneen. Heidän erehtymisensä oli täysin ymmärrettävää. Inhimilliset odotukset ilman Jumalan ilmoituksen valoa eivät voi ihmistä sen pitemmälle kuin Jerusalemiin johtaa. Moni etsii tänäkin päivänä elämänsä syviin kysymyksiin vastausta sieltä, mistä se tuntuu uskottavimmalta löytää.

Mutta Herra ei vilpittäen etsijää jätä. Hän johti tietäjät Raamatun ääreen. He ottivat vaarin siitä lupauksen sanasta, jonka heille kertoivat ihmiset, jotka eivät itse siihen uskoneet. Tämäkin tilanne on yhä useampien eurooppalaisten edessä. Jossain vaiheessa he vielä ehkä kohtaavat Raamatun, mutta sellaisten ihmisten käsissä, jotka eivät siitä puhuessaan halua sen mukaan itse vaeltaa. Mutta tietäjät eivät antaneet periksi. He jatkoivat sitkeästi etsintäänsä ja löysivät lopulta Jumalan Sanan ja tähden yhteisvaikutuksesta Betlehemin Jeesuksen.

Löydettyään Jeesuksen he kumartuivat Hänen eteensä. Kukaan ei voi oppia tuntemaan Jeesusta muuten kuin kumartamalla Hänen eteensä. Kumartumisessa eri ole vai kysymys siitä, että sillä osoitetaan oman käsityskyvyn ja viisauden täydellinen riittämättömyys Jumalan ihmeen edessä: Pyhä Kaikkivaltias kirkkauden Jumala tulee luomansa maailman keskelle avuttomaksi lapseksi menettämättä silti jumaluuttaan ja suuruuttaan. Kumartaminen merkitse ennen kaikkea kiitollista hallintavallan luovuttamista Jeesukselle. "Sinä olet minun Herrani ja Jumalani. Päätä minun elämäni asioista. Tapahtukoon Sinun tahtosi minunkin elämässäni."

Tietäjät toivat myös lahjansa Herralle. Mikä on Sinun joululahjasi Jeesukselle? Kullalla he julistivat Jeesuksen kuninkaakseen, suitsukkeella he kertoivat, että Jeesus on se ainoa, jonka puoleen he tulevat rukouksissaan kääntymään ja mirhalla, ruumiin palsamointiin käytetyllä kallisarvoisella aineella, he halusivat kertoa, että Jeesuksen ruumin oli kerran lepäävä heidän syntiensä tähden kuoleman kärsineenä haudassa, mutta se ruumis ei ole näkevä katoavaisuutta, vaan on nouseva ylös.

Tietäjien paluumatka tapahtui eri tietä kuin menomatka. Jeesuksen kohdattuaan kuninkaakseen korotettuaan, he saivat seurakseen Jumalan, joka johdatti heitä nyt unen ja sen keskellä tapahtuneen puheen kautta. Helluntain jälkeen saamme Pyhän Hengen oppaaksemme kaikkeen totuuteen. Pyhä Henki kirkastaa Kristuksen ja johtaa Jeesuksen jalkojen jäljessä.

Riemuitseva odotus

Kun riennät odotuksissasi Jeesusta etsimään, löydät Hänessä suunnattoman paljon. Mutta kun olet Hänet löytänyt, alat odottaa Häntä toistamisen takaisin. Ei enää pyhänä Tuomarina, vaan Sinut verellään pesseenä Vapahtajana, joka on antava Sinulle ihanan ylösnousemusruumiin ja iankaikkisen taivaallisen joulun Isän ja Jeesuksen kanssa.

Odottaessasi tätä, sinä käyt innolla paimenten kanssa levittämään hyvää uutista: Uhrikarista on jo tullut, pelkäävät pääsevät turvallisesti Jeesuksen kautta taivaallisen Isän sydämelle asti.

Daikichin tarina

Lopuksi haluan kertoa, miten eräs japanilainen rouva sai löytää Jeesuksen, joka johti hänet taivaalliseen jouluun asti. Hänen nimensä oli Sayo Daikichi. Hän kuoli 41-vuotiaana vatsasyöpään.

Ensi kerran tapasin hänet noin seitsemän vuotta sitten Tokushiman keskussairaalassa pari-kolme viikkoa ensimmäisen syöpäleikkauksen jälkeen. Hänen veljensä vaimo oli silloisen seurakuntamme jäsen ja oli kertonut minulle hänestä. Lääkärit olivat kertoneet japanilaiseen tapaan vain omaisille sairauden laadun ja sen, että syöpä oli levinnyt jo niin pahasti, että hänellä olisi korkeintaan vuosi elinaikaa. Tiesin sen ja odottaessani sairaalan aulassa hänen tuloaan mietin kuumeisesti, mitä minun pitäisi hänelle puhua. Tiesin, että hän ei ollut kristitty eikä käynyt juuri koskaan kirkossa.

Kun hän astui luokseni, hämmästyin, sillä hän kertoi minulle kohdanneensa Jeesuksen Kristuksen. Veljensä vaimon kehotuksesta hän oli vuotta aikaisemmin pannut ainoan lapsensa, kristilliseen lastentarhaan, vaikka hän itse ei kirkossa käynytäkään. Edellisenä jouluna tytär oli sitten joutunut joulunäytelmässä esittämään enkelin osaa. Hänen vuorosanansa kuului:

"Älkää peljätkö; sillä katso, minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle: teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa. Ja tämä on teille merkinä: te löydätte lapsen kapaloituna ja seimessä makaamassa." (Luuk. 2:10-12)

Äiti harjoitutti sanoja niin usein, niin että hänkin oppi ne ulkoa. Näytelmä meni mukavasti ja asia unohtui, kunnes hänen kuntonsa alkoi horjua muutama kuukausi myöhemmin ja hän joutui tutkimuksiin ja lopulta lääkärit päättivät, että on suoritettava leikkaus. Leikkausta edeltävänä iltana hänen sydäntään ahdisti pelko ja levottomuus. Mutta yllättäen ulkoa opittu jouluevankeliumi muistui hänen mieleensä ja sanoin kuvaamattomalla voimalla Jumalan Henki vakuutti hänelle: "Älä pelkää". Ja yli ymmärryksen käyvä Jumalan rauha täytti hänen sydämensä. Hän tajusi, että hän oli kohdannut Jeesuksen.

Runsaan kuukauden kuluttua hän pääsi sairaalasta ja alkoi innokkaasti käydä kirkossa, aloitti kasteopetuksen. Hänet kastettiin seuraavana jouluna. Joka kerta tavatessamme keskustelimme taivaasta ja Herran valmistamasta lopullisesta pelastumisesta ruumiin ylösnousemuksessa.

Neljä vuotta kului ja sitten syöpä uusiutui. Hänelle suoritettiin toinen leikkaus. Hän alkoi tekemään käytännöllisiä valmisteluja kuolemansa varalta. Hän laati testamentin, jossa hän toivoi, että hänen miehensä ja tyttärensäkin tulisivat pelastuksesta osallisiksi ja samaan taivaaseen kuin hänkin.

Puolivuotta kului ja hän joutui kolmannen kerran sairaalaan. Nyt todettiin, että sairaus oli levinnyt jo niin laajalle, että korkeintaan viikko olisi elinaikaa jäljellä. Nyt oltiin sitten loppu suoralla.

Ensimmäinen viikko sujui aivan hämmästyttävän sydämen rauhan vallitessa. Kun syöpäosaston monet potilaat rukoilivat epätoivoissaan epäjumalia, hänellä oli rauha. Mutta kun toinen viikko alkoi, tapahtuikin romahdus. Usko alkoi horjua, piinallisia kysymyksiä nousi esiin, ja joitakin selvittämättömiä asioita jälkeen jäävien ihmisten kanssa pulpahti esiin. Sielunvihollinen teki viimeisen rajun hyökkäyksen Jeesuksen omaa vastaan viimeisissä kiusauksissa. Kolme päivää hän oli tajuttomana ja hetkeksi hänen sydämensäkin pysähtyi, mutta hänet saatiin elvytetyksi uudelleen eloon. Tuona aikana hän kuitenkin alkoi yllättäen laulaa kovalla äänellä ylistystä Herralle. Hän palasi sitten tajuihinsa, ja kertoi, että Herra oli näyttänyt hänelle taivaan. Hän kertoi myös miten sanoin kuvaamattoman todellinen ja ihmeellinen taivas oli. Kaikki epäilyt haihtuivat ja rauha palasi hänen sydämeensä. Kun kaikki näytti romahtavan, Jumala näytti hänelle taivaan.

Hän sai vielä noin puolen vuoden jatkoajan ja kaksi viikkoa ennen hänen kuolemaansa hänen miehensä ja tyttärensä kastettiin hänen potilashuoneessaan.

Jeesuksen kysymys Sinulle

Herra Jeesus kysyy Sinulta tänä jouluna: "Oletko jo valmis taivaalliseen jouluun? Tulin tänne maailmaan juuri Sinua varten, että Sinä saisit minun uhrini tähden kaikki syntisi ja pahuutesi anteeksi. Tule minun luokseni. Tule, tunnusta oma pahuutesi ja väärät tekosi, niin saat anteeksi. Tule ja kumarra minun edessäni, niin saat minut elämäsi Kuninkaaksi."